

ЗА МУЖНЮ ДІЙСНІСТЬ

Прадавня українська земля Волинь вступає у новий період свого історичного буття. Під ударом могутньої збройної сили Великої Німеччини, вона змінилася від окупантів головних ворогів українського народу московсько-жидівського більшовизму та польської навали.

Перед нашим зором ще не згаданий видира кошмарних останніх двох десятиліть років. На нашій землі, на землі наших предків, нам відмовлялося користуватися з правами громадян і ніяких прав, які прилегувають кожній людині цього європейського суходолу. Відмовлялося право на нашу національну приналежність. Відмовлялося право бути спадкоємцями наших споконвічних предків. Відмовлялося право рідної мови, церкви і т. д. Політичний терор, доноси, осадництво, команда душ, репривідиції — ось ті злочини які засталися від окупації Польшею.

Ще ґрунтовніше, ще яскравіше позначили своє перебування у нас орди жидокомуни. Не має слів, які б вповні і вичерпуюче окреслили все те, що відбулося на цій землі протягом останніх двох років. Це не був державний режим. Це була чума... І тільки, що «з доплатою ходили і гробовища рила, рила», як це є у Шевченка.

Там, та чума більшовизму рила один величезне гробовище, у якому має знайти свій кінець весь український народ. Проіражаючи по наших містах, по наших селах до всіх кінців чуми одно і те саме: нас хотіли знищити. Ми стояли на краю могили. І тому не диво, що ми всіх своїх вояків, що до цього часу чужих нам вояків німецького народу, наше населення спонтанно і масово вітало, як своїх вивольників. Це не якийсь парадокс, це історичний факт, який своїм історичним свідченням про ті нечувані політичні ароматії, що мали місце на нашій землі. Історія ще не один раз повернеться до цього і та сама історія ствердить цей крутий по своїй природі факт, що ні Москва, ні Варшава не розв'язали завдань великої історичної ваги і ще більшої життєвої koniecznosti. Ні інтернаціоналізм, ні славянство! З їх боку була лише верта боротьба, лише бажання за всяку ціну позбавити нас прав на існування.

Немає сил і немає права нам забувати про це. Не відомо, чи забувесь все це і в майбутньому. Тепер може українське серце б'ється лише для того, щоб знайти в собі силу, витягнути з того відомого і неспівзвучного, чи якийсь інтернаціоналіст релі, то тепер, перейшли круту школу життя, перейшли власними нервами і на власні шпалери «братні» обличчя наших сусідів у нас не знайдеться більше сил для та дотримання. Не знайдеться не тому, що ми перестали бути військом, а тому, що

красний приклад. Хай ніхто не думає, що ми щось дістанемо задарма. Хай не буде зайвих переборщених оптимістів. Однак необхідно вірити в ту велику, не-раз життєво виправдану істину, що дамо собі раду і допоможемо собі самі... Тоді, коли будемо вміти і тоді, коли будемо чинні... Розумно і доцільно чинні...

Розбудова України і організація українського народу — ось основні гасла нашого часу. Не якісь старі порахунки, не шкємне амбіціонерське розбиття, не групова закукуріченість... І не отаманщина. А солідарна, творча будуюча і організуюча праця. Праця всього народу, праця кожної творчої одиниці. Ми цілком свідомо підкреслюємо оці дуже конкретні і дуже конкретні завдання і виразно ставимо їх, як протиположності нашого політичного розвитку, нашого дивовижного незрозуміння так виразної і так важливої політичної дійсності на суходолі Європи. Ми будемо тривало і систематично торкатися цієї дійсності, тривало і систематично будемо говорити про творчість, організацію духових і матеріальних вартостей, про розбудову. Ми переконані, що найліпшим світовим політичним зрілості є не тільки політичні партії, чи партії, а організовані і забудовані всі клітини національної спільноти народу.

Дуже велика і дуже виразна ідея керує цим переконанням. Ім'я її Україна. В цій слові ховається стільки, що в ім'я його можна сміливо, без найменшого подразнення національного сумління, поступитись не одним грудковим забобом. Нам можуть сказати про політичне провідництво, чи політичне думання... Але там, де нема провідництва, а є хаос, там де нема вольового і мужнього політичного думання, а є гурткова закукуріченість, там не можна створити про такі речі.

Нашу молодь хвилює одне дуже важливе питання провідництва. Ми усю одночасно зазначити: не треба від цього випадати в істеріку. Муссоліні колись говорив, що революція, це не якийсь танець св. Віта. Революція, це передовсім розвага і максимальний вияв мужности. Ми тепер переживаємо одну з найбільших революцій — революцію тиху, внутрішню, революцію духа. Переживши її, переболівши всі її наслідки, ми з певністю окреслимо питання нашого провідництва. Лише хай ніхто не думає, що тільки самого політичного провідництва нам бракує. Нам бракує ще безліч, безліч необхідного і коначного. І нехай ніхто не думає, що тільки цього прикладу треба шукати на заході європейської Європи. Там ми бачимо багато великого, творчого життя, яке творить передумови кожного свідомого політичного життя. Це для нас приклад, і його також треба наслідувати. Ні Гітлер, ні Муссоліні, воюючи за провідництво не хвилювалися річима, які хвилюють нас. Нас хвилюють це справи, які часом є азбукою азбук гонимого за людьми, за фахівцями,

Починає мисля «Великі дати», від 1-го вересня. В історію Європи цей день вписаний надто тривалими і надто змістовними літерами. В цей день 1939 року Велика Німеччина, випробувавши і вичерпавши всі можливості мирного полагодження найважливіших проблем сучасної Європи, взялася за зброю, щоб в такий спосіб привернути порядок і справедливість в житті народів. Два роки тому в день 1-го вересня Вождь Великої Німеччини проголосив всесвітній похід за кращу майбутність і за справедливий порядок на нашому суходолі.

22-го червня 1941 року і ми українці увійшли в обсяг боротьби за кращу майбутність. З цим моментом українська нація влючилася в систему накреслену Вождем Німецького Народу — Адольфом Гітлером.

Ми віримо, що своєю чинною постановою та активною участю в цьому великому процесі реорганізації Європи і ми українці займемо належне нам місце. Віримо в перемогу зброї могутньої Німецької Армії, віримо в творчий геній її Великого Вождя, віримо в кращу майбутність Європи, а з тим і в майбутність нашого народу.

Повідомлення з фронту

Як подано до відома окремих звітом, німецька воєнна флота і летунство завдали совітським морським бойовим силам у Фінській затоці тяжкий удар. Біла Ревельо було затоплено один совітський кружляк і два винищувачі, а три інші винищувачі один вилловлявач мін були тяжко пошкоджені мінами.

Бойові літаки затопили в зав'язих налетах один совітський кружляк і два винищувачі, а три інші винищувачі і один помічний кружляк пошкодили бомбами.

Транспортова флота, що її умив ворог для відтранспортування бойових частин і воєнного приладдя з Ревеля, попала разом з охоронними бойовими кораблями на німецькі мінові поля. 21 транспортних кораблів загальної pojemnosti 48.200 б. р. тон потонуло, 8 транспортівців тяжко ушкоджено мінами.

Бойові літаки знищили 22 торговельні кораблі, переважно з транспортними бойових частин, загальної pojemnosti 74.000 б. р. тон та пошкодили 39 кораблів так тяжко, що можна чиселитися з їх втратою.

На морі біля Англії на полуденні від Ірландії при денному налеті літанком було поцілено корабель-цістерну та ушкоджено великий торговельний корабель біля острова Фарера. Минулої ночі поцілено коло Плімут бомбою тяжкого калібру фрахтовий корабель.

Бойові літаки бомбардували на полудневому Бритийському березі військові урядження та успішно бомбардували англійські летунські аеродроми.

На березі каналу втратили вчора англійці 17 літанків. З цього 13 у повітряних блях, 2 від протилетунської артилерії і 2 від вилловлявача мін і морської артилерії.

Бритийські літаки напали вчорашньої ночі з малим вислідом на виноградний терен Рейну. Протилетунська артилерія зістрілила 3 британські бомбовики.

Зустр

25—29 серпня Б. Муссоліні з Під час зустрі ськової та політ При тій нагт Маршала та Го

Головне Ком 28 серпня і з'єднання про понесла великі інших воєнних го більшовиць Операції на

Вісті з

30 серпня і коло Виборга були це місто.

Здобуття велику радість преса підкреслює цю велику і рабів та воєнничено круз 620 людей за нед.

До Токіо басадор з Ванпін засідання і він звіт про буда.

Під гаслом ською та «серпня п. р. уряд. До уряд. знані зі свого до Англії і Со

28 серпня засідання ухвалоено згод

В Ріо-де-Жанейро президентський будинок ськового міністра штабу.

Так зв. глія застосува

ВІД РІ

Приступає «В О І П» органу, особли чайно велика ріодичного рїку, брак від краю, так і з сферу замкнег елективності. неперемальност ло це зроблен цього стояли важно техніч жанням є часопис, наш читавати пов